

Politimesteren, og at man altsaa for saa vidt kunde sige, at hans Støn er afgørende og Wilkaarlighed derfor ogsaa til Stede i den nugældende Lov, men jeg tror dog ikke, det har været Lovgivningens Tanke, da man gav denne Lov, at der skulde være nogen Begrænsning deri. Den paagældende Sætning begynder jo som et Forbud: „Dog kan det ikke paalægges hende at tage Ophold i et offentligt Hus, med mindre hendes senere Opførsel gør en saadan Forholdsregel nødvendig“. Hele denne Affættelse peger hen paa, at det har været Lovgivningsmagtens Tanke, at denne Forholdsregel ikke maatte træffes uden i yderste Nødtilfælde, hvor intet andet var at gøre; men efter den nuværende Affættelse er der slet ingen Begrænsning, idet der kun staar: „Politimesterens Myndighed udvides saaledes“ o. s. v. Jeg er jo ikke gaaet ud fra, at man indfører ny Straffemetoder; men der foreligger dog utvivlsomt en Udvidelse af Vand- og Brødstraffen her, og man har borttaget den Strafegrad, som tidligere fandtes, Fængsel paa sædvanlig Fængelstid indtil 16 Dage, og alene holdt sig til Vand- og Brødstraffen, saa at der ikke for Fremtiden er nogen anden Straf for den Slags Personer end Tvangsarbejde eller Vand og Brød. Fængsel paa sædvanlig Fængelstid eksisterer ikke mere for denne Forseelse, og det er det, jeg ikke anser for heldigt. Man kommer ubetinget til en mere ubidtet Brug af Vand- og Brødstraffen end tidligere, og det anser jeg for meget uheldigt, da jeg staar paa det Standpunkt, at man saa meget som muligt bør se at komme bort fra denne Straf og saa den afføstet helt og holdent.

Der er en anden Bemærkning, jeg glemte før, og som jeg kunde ønske at gøre ved denne Lejlighed, da jeg anser det for rigtig, naar dette Spørgsmaal overhovedet er oppe, at der peges hen paa, i hvilken Retning der bør arbejdes for at komme til et heldigt Resultat, og paa de Forhold, der i saa Henseende skulle tages i Betragtning. Den ærede Ordfører (Hold) bemærkede, at det ikke var Meningen med denne Lov at hæve den offentlige Moral eller komme ind paa den Side af Sagen i det hele. Men hvis man udelod § 3 eller forandrede den i den Retning, jeg har udtalt, og blot tog de to første Paragraffer, vilde man ube-

tinget komme til en Indskrænkning af de offentlige Huse, og det kan ikke andet end i alt Fald en Smule hæve den offentlige Moral, al den Stund man betragter disse Huse som nedbrydende for den. Dette Spørgsmaal har naturligvis langt større Rækkevidde, og navnlig maa jeg pege hen paa en Udælselse, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredz (Th. Nielsen) fremkom med ved Sagens anden Behandling, hvori han omtalte de økonomiske Forhold, hvor under mangfoldige af de Kvinder, som komme ind under Prostitutionen have levet, forinden de maatte henrive sig til dette Eshverv. Det ærede Medlem omtalte, at ifølge de statistiske Oplysninger, som man har om Kvinders Arbejdsløn, maa mangfoldige Syersker og andre kvindelige Arbejdere slaa sig igennem med 1 Krone om Dagen, og med en saadan Fortjeneste være mangfoldige, som stode alene her i Verden, ikke i Stand til at kunne ernære sig, og det var derfor et Moment, der maatte tages i Betragtning ved Siden af de øvrige Momenter i denne Sag, naar saadanne Kvinder komme ind paa denne Vej, som her er Tale om. Nu stiller Forholdet sig jo imidlertid saaledes, at de Kvinder, hvormed det ærede Medlem talte, som havde en Arbejdsløn af 1 Krone om Dagen, ingenlunde ere de uheldigst stillede, de kunne endda betragtes som ret heldigt stillede i Forhold til andre, idet mangfoldige andre Kvinder ikke ere i Stand til at kunne fortjene 1 Kr. daglig Varet rundt. De have maaſte 1 Kr. om Dagen eller der omkring, saa længe de arbejde, men naar de ere arbejdsløse, have de slet ingen Ting, og skal man saa beregne deres aarlige Indtægt, kommer man ikke op til 1 Krone om Dagen. Det er den Slags Forhold, man kommer til at undersøge, og det er vistnok navnlig paa den Basis, man skal arbejde hen til at stæffe bedre økonomiske Tilstande til Veje, saaledes at den Fristelse ikke mere er til Stede, som nu fører Kvinder ind paa denne Vej. Hvis man vil tage Spørgsmaalet op fra den Side og alvorlig arbejde paa at bringe en bedre Ordning til Veje, tror jeg, man vil kunne naa til i meget høj Grad at hæve den offentlige Moral, og det tror jeg, man skal have Djet henvendt paa, hver Gang man bestæftiger sig med dette Spørgsmaal.